

**Iosephi Vicecomitis Ambrosiani Collegii Doctoris
Observationes Ecclesiasticæ In quo [!] de Antiquis
Baptismi Ritibus, ac Cæremonijs agitur**

Visconti, Giuseppe

Parisii, 1618

Cap. 29. Morem post baptismum confirmandi etiam de ijs, qui extra Pascha, vel Pentecosten tingebantur, accipi oportere: ibique plura de confirmatione post baptismum, Episcopo præsentem vel absentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64585](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64585)

Morem post baptismum confirmandi etiam de iis, qui extra Pascha, vel Pentecosten tangebantur, accipi oportere; ibique plura de Confirmatione post Baptismum, Episcopo presente, vel absente.

CAP. XXIX.

CVm autem, statim post Baptismum sacro chrismate unctos fuisse, legimus; ita intelligendum est, ut non solum, qui statutis Pasche, aut Pentecostes temporibus Christiana sacra suscipiebant, sed etiam, quos extra ea tempora quavis de causa ad Christum allici contingebat, eadem lege tenerentur. Ita enim significare videntur pleraque exempla, quæ ad confirmationis ritum declarandum capite precedenti attulimus. Et, si quidem Pontifex ipse baptizasset, aut alteri adfuisset baptizanti, statim oleo, sanctis, ac religiosis precationibus consecrato, confirmabat: sicut, præter allata testimonia, etiam Ordo Romanus de Sabb. S. significavit in hunc modum: oratione expleta, interrogantibus diaconibus nomina singulorum, Pontifex, tincto pollice in chrismate, faciat Crucem in frontibus singulorum ita dicendo, confirmo, &c. & Albinus Flaccus lib. de Diuin. Offic. cap. de Sabb. sanct. Pasch. illuminantur omnes cerei Neophytorum, quos manibus tenent. sine lumine enim sunt usque ad hanc horam, qua ceteri cerei illuminantur Ecclesie, ea videlicet causa, ut prius

Confir-
mabatur sta-
tim etiam
qui extra
Pascha, vel
Penteco-
sten baptis-
mum susci-
piebant.

Baptizati
absente E
piscopo, ab
eo de post
modum
confirma-
bantur.

accipiant impositionem manus Episcopi, & sic
credamus illuminari Spiritu sancto. Verum, si eo
absente, vel aliis curis distento, presbyteri ba-
ptizassent, quo citius fieri poterat, aut ipsi ba-
ptizati ad Episcopum ibant, aut Episcopus ad
eos veniebat, ut Chrismatis sacramento ad-
versus omnes mundi, carnis, ac demonis im-
petus robustiores efficeret. Cuius rei perspicua
sunt testimonia in antiquis PP. sed illud Autho-
ris vitæ SS. Secundiani, Marcellini, & Veriani
clarissimū, & maxime illustre intuemur, quos
cum Timotheus presbyter vitali fonte lustrali-
set, accitus Sixtus Pontifex manuum imposi-
tione firmavit; sicut verba ipsius testantur: *bea-
tus Timotheus, cum eos catechese instruxisset, bapti-
zavit eos: accitusque beatus Sixtus Episcopus con-
signavit eos.* In Actis etiam S. Marcelli Papæ A-
pro Manu Commentariensis, qui pro Silvanio
Diacono inquirendo Laodicij præfecti mini-
ster fuerat, per lucis radium de cælo demissam
cælesti nuncio clementer admonitus, ve-
regnum cæleste humanis opibus, & fluxis com-
modis vitæ præsentis anteferreret, illico ad Si-
sinnij genua procidit, Christianæ Reipub. ad-
iungi postulans. Cuius ille precibus libenter
annuens, veteri Ecclesiæ insuetudo, lustralibus
aquis admovit; & ad S. Marcellum Papam, ut
sacro chrismate liniretur, adduxit; ille respondit:
(Actorum verba sunt) *credo, Et Sisinnius Diaconus
dixit ei: illuminet te Christus. Et eleavit eum
de pelui, & duxit eum ad sanctum Marcellum Epi-
scopum, qui eum chrismate consignavit.* Atque ad
eandem consuetudinem demonstrandam per-

tenent S. Hieronymi verba, quæ lib. aduers.
Luciferian. habentur, vbi pro Ecclesia ritibus
egregiè dimicans, morem fuisse, inquit, vt E-
piscopi minores vrbes, sacræ Confirmationis
nuper baptizatis conferendæ causa, circumi-
rent: *non quidem*, ait ille, *ab initio*, hanc esse Ecclesiæ
consuetudinem, vt ad eos, qui longe in minoribus vr-
bibus per presb. teros, & diaconos baptizati sunt, E-
piscopus ad inuocationem sancti Spiritus manum im-
positurus excurrat.

Etiã infantes statim post baptismum confirmatos
esse; ac ipsam Confirmationis baptismo subdendam
consuetudinem ab Apostolis
profectam.

CAP. XXX.

Sed longum etsi nimis facio, non præteri-
bo tamen admonere, etiã infantes, post
Baptismum, Domini sigillo obsignari solitos.
Quod si cui incredibile videtur, S. Augustini
legat lib. de Eccles. dogmat. qui de modo rectè
ministrandi Baptismi disserens, inquit: *si vero*
paruuli sunt, vel hebetes, qui doctrinam non capiunt,
respondeant pro illis, qui illos offerunt, iuxta morem
baptizandi, & sic manus impositione, & chrismate
communi, Eucharistiæ mysteriis admittantur. Et lib.
Hyponostyc. 6. cum, patentum fide paruulos
ad baptismum deferri, ostenderet: meminit, v-
num ex eis, absoluto baptismo, inter sacræ cõ-
firmationis mysteria, mortem obiisse. scribit

Etiã in-
fantes sta-
tim confir-
mabantur.